

S T Ř E L I C K Ý Z P R A V O D A J

Ročník XXVI

<http://www.streliceubrna.cz>

Září 2007

Ze Zastupitelstva obce Střelice

Výpis usnesení z 6. zasedání Zastupitelstva obce Střelice konaného dne 31.07.2007 v zasedacím sále obecního domu.

- Zastupitelstvo obce schválilo program jednání 6. zasedání ZO Střelice.
- Za ověřovatele zápisu zvolilo zastupitelstvo pana Mgr. Marka Holešovského a pana Davida Otoupalíka. Do návrhové komise zvolilo pana Patrika Smutného a pana Jaroslava Štveráčka.
- Zastupitelstvo obce Střelice schválilo výsledek výběrového řízení na zakázku malého rozsahu na stavební práce „Doplnění vodovodní sítě ve Střelicích“. Jako ekonomicky nejvýhodnější byl vyhodnocen uchazeč VHS Brno, a.s., Masná 102, 602 00 Brno.
- Zastupitelstvo obce Střelice schválilo Smlouvu o dílo na stavební akci „Doplnění vodovodní sítě ve Střelicích“ s firmou VHS Brno, a.s., Masná 102, 602 00 Brno. Cena díla je 5.720.522,- Kč s DPH.
- Zastupitelstvo obce Střelice schválilo Mandátní smlouvu s firmou BRNOINVEST, spol. s r. o., Vlhká 25, 602 00 Brno na technicko-inženýrský dozor pro stavbu „Doplnění vodovodní sítě ve Střelicích“ v ceně 58.000,- Kč bez DPH.
- Zastupitelstvo obce Střelice pověřilo Radu obce Střelice, aby zajistila zpracování ekonomické studie rekultivace a následné údržby Střelického potoka, možnosti získání dotací a podmínky k převodu potoka do správy obce.

Zapsala: Ivana Pešková

Slavnostní otevření tělocvičny Základní školy Střelice

Vážení občané,

jménem Zastupitelstva a Rady obce Střelice, ředitele ZŠ Střelice i jménem svým vás všechny zvou na slavnostní otevření dokončené nově rozšířené tělocvičny naší Základní školy ve Střelicích. Slavnost se bude konat dne 22. září 2007 v 10:00 hodin v budově nové tělocvičny v areálu Základní školy Střelice, Komenského 585/2. Na programu je po zahajovací části vystoupení žáků ZŠ a ZUŠ a prezentační zápasy v košíkové a volejbalu. Objekt nové tělocvičny bude přístupný až do odpoledních hodin.

Můžete si zde volně prohlédnout nově zbudované prostory tělocvičny určené převážně pro provozování míčových kolektivních sportů, zejména pro košíkovou a volejbal na úrovni mistrovských ligových zápasů a také i pro běžný trénink. Prostor hlavního sálu je připraven pro současný trénink na dvou volejbalových hřištích, dále pro mistrovské zápasy ve volejbalu nebo košíkové na jednom hřišti. Sál je vybaven výsledkovou tabulí. V dohledné době zde bude vybavena i posilovna a galerie pro provozování

stolního tenisu. Ve vlastní tělocvičně bude možno hrát i tenis a jiné míčové hry. Tělocvična je vybavena audiotechnikou na dobré úrovni, takže skupinová vystoupení cvičenců při hromadných cvičebních skladbách s hudbou zde bude možné velmi dobře nacvičovat, stejně tak i skladby z jazzgymnastiky.

Těšíme se na Vaši návštěvu.

RNDr. Luděk Sklenář, starosta

Výměna dokladů

Výměna občanských průkazů

Upozorňujeme občany, že 31.12.2007 končí platnost občanských průkazů bez strojově čitelných údajů vydaných do 31.12.1998. Majitelé těchto občanských průkazů jsou povinni provést jejich výměnu nejpozději do 31.12.2007, žádost o vydání občanského průkazu předloží v úředních hodinách na matrice OÚ Střelice nebo na MěÚ Šlapanice, odbor vnitřních věcí, pracoviště Brno, Opuštěná 2, nejpozději do 30.11.2007.

K žádosti je třeba přiložit 1 novou fotografii, dosavadní občanský průkaz a v případě změny také doklady osvědčující tuto změnu (úmrtní list manžela apod.) Lhůta pro vyřízení je asi 30 dní.

Výměna řidičských průkazů

Řidičské průkazy vydané od 1.7.1964 do 31.12.1993 jsou jejich držitelé povinni vyměnit do 31.12.2007.

Řidičské průkazy pro naše občany vyřizuje Městský úřad Šlapanice, odbor dopravy, pracoviště Brno, Opuštěná 2. K žádosti je nutno přiložit platný doklad totožnosti (občanský průkaz, cestovní pas), 1 fotografii a řidičský průkaz, kterému končí platnost. Lhůta pro vyřízení je asi 20 dní.

Nenechávejte vyřizování dokladů na poslední chvíli, předejdete tak dlouhému čekání na úřadech a riziku, že po novém roce zůstanete bez platného občanského či řidičského průkazu.

Nové odpadkové koše v obci

Vážení občané,

na základě vašich mnohých připomínek k čistotě v naší obci se snažíme reagovat na tyto vaše podněty. Po odsouhlasení zastupitelstvem obce jsme zakoupili 10 ks odpadkových košů s nástavbou s igelitovými pytlíky pro odklizení psích exkrementů. Koše jsme rozmístili rovnoměrně po obci tak, aby vykrývaly co nejlépe místa, kudy prochází více lidí také i s pejsky. Možná někoho zmátne piktogram na odpadkovém koši s obrázkem pejska, ale koše neslouží jen pro pejskaře, ale pro všechny k odhození různých drobných odpadků (papírky, obaly od cukrovinek, papírové kapesníčky, obaly od cigaret atd.).

Pokud se koše osvědčí, můžeme zakoupit ještě další koše, třeba již bez nástavby pro psy.

Mrzí mne však, že ihned po umístění prvních pěti košů již nějací vtípalci vymotali u některých košů několik metrů igelitového pásu s pytlíky a rozvěsili jej v okolí koše. Však o tom napsal do aktualit na našich www stránkách náš zastupitel pan Maták a já se s ním v jeho poznámce k uveřejněným záběrům naprosto ztotožňuji (viz následující foto). V jednom případě jsem

osobně při takovém „hraní“ přistihl asi osmiletou nebo devítiletou dívku (byla z Ostopovic, řekla mi i své jméno), a ona mi s nevinným úsměvem řekla, že si jen tak hraje. Je na rodičích, aby jejich dítko věděla, jaké hraní je vhodné a co by se dělat nemělo.

Potom se, vážení občané, nedivte, že nás taková odezva netěší a někdy ztrácíme chuť investovat finanční prostředky do podobných vylepšení v obci. Nicméně je třeba pokračovat v trendu zlepšování prostředí a důsledně bojovat proti těmto úmyslným projevům nepořádku.

Doufáme, že se koše osvědčí a přispějí ke zlepšení pořádku a upravenosti naší obce.

RNDr. Luděk Sklenář, starosta

Dopis chovatelům psů

Komise životního prostředí při Radě obce Střelice se rozhodla, že osloví všechny majitele psů u nás dopisem. Rada obce tento dopis schválila a připojuje se k výzvě v něm formulované. Myslíme si, že nebude na škodu, když si tento dopis přečtou i ti, kteří psy nechovají.

Vážení chovatelé psů,

již několikrát se obrátili občané na vedení obce se stížnostmi na Vás a s připomínkami k Vašemu jednání. Vadí jim zejména to, že při venčení psů po nich neuklízíte výkaly. Přitom stačí jen málo – polyetylenový sáček a případně malá lopatička. Věřte, že není příjemné mít vnitřek obce i její nejbližší okolí „vylepšené“ psími exkrementy. V současné době jsou

v intravilánu obce postupně instalovány odpadkové koše, na nichž jsou i sáčky, jež je možné na likvidaci psích exkrementů použít.

Mnozí lidé mají ze psů z nejrůznějších důvodů obavy, žádáme Vás proto, abyste své psy měli na vodítku (uvnitř obce i v okolní přírodě) a dávali jim košík. Je to ostatně požadováno zákonnými normami.

V neposlední řadě Vás žádáme, abyste se snažili co nejlépe zajistit, aby Vaši psi nerušili spoluobčany (zejména v noci) nadměrným štěkotem. Je přirozené, že štěkání je normálním životním projevem většiny psů, ale vaše snaha o omezení jeho slyšitelnosti bude jistě oceněna.

Víme, že mnozí z Vás všechno to, o co vás žádáme, dávno a samozřejmě děláte. Považujte proto, prosíme, náš dopis za bezpředmětný. Přijměte za to od nás co největší poděkování a opravdové uznání.

Členové komise životního prostředí,
ekologie a zemědělství

Střelické muzeum informuje

Všichni, kteří již více než dva roky připravují výstavy o historickém vývoji domovní zástavby v naší obci, se všem stálým i nahodilým návštěvníkům těchto výstav omlouvají, že v měsíci září se další díl výstav neuskuteční.

V pravidelném termínu našich výstav bude ve výstavní síni Střelického muzea výstava střelických skautů, kteří našim občanům připomenou 70. výročí vzniku 2. chlapeckého oddílu ve Střelcích a 100. výročí vzniku světového skautského hnutí i jejich činnost během této doby.

V této malé přestávce v běhu našich výstav si můžeme alespoň v obecním zpravodaji připomenout, co se událo ve stavební činnosti v naší obci třeba před 100 lety:

1. Dům číslo popisné 70, Trpín 18

Podle stavebního protokolu sepsaného 14.5.1907 požádali manželé Sadílkovi o povolení přestavby jejich domu číslo popisné 70.

Novostavba domu se povolila na zboření starého domu číslo 70. Přední průčelní zeď se postavila na základech vybourané zdi. Stavební plán se nedochoval, ani ze stavebního protokolu nelze zjistit, jak původní zbořený dům vypadal.

Stavebníky byli: František Sadílek (*1868), textilní dělník, pocházel z domu číslo 70, který zdědil po rodičích, a jeho manželka Cecilie rozená Švestková (*1872), pocházela z Bosonoh a do Střelic na dům číslo 70 se přivdala 3.10.1897. Měli 6 dětí, z nichž dvě zemřely v útlém mládí. František Sadílek zemřel 17.6.1948 a Cecilie zemřela 2.11.1973, tehdy byla nejstarší občankou Střelic, zemřela ve stáří 101 let.

2. Dům číslo popisné 80, Bezručova 8

Podle stavebního protokolu sepsaného 12.7.1907 požádali manželé Kalábekovi o povolení přestavby domu číslo 80 na místě zboření starého původního domu číslo 80.

Novostavba se povolila s podmínkou, že přední průčelní zeď bude postavena na základech staré vybourané zdi. Starý dům číslo 80 byla původní zemědělská usedlost, na které od roku 1813 do roku 1887 hospodařila rodina Kazdova, která v roce 1887 přešla hospodařit na dům číslo 86 a pozemek opuštěné zemědělské usedlosti se začal drobit, ale stále byl v majetku Kazdovské rodiny. Postupné dělení původní zemědělské usedlosti číslo popisné 80:

a) v roce 1890 byla oddělena dolní část pozemku, na které si postavila domek na výměnek Marie Novotná (*1833), vdova, která v letech 1852 – 1886 hospodařila se svým manželem Janem Novotným (1832 – 1854) a později sama na domě číslo 84. Jejich dcera byla provdána u Kazdů, majitelů domu číslo 80. Nový menší dům obdržel popisné číslo 190.

b) V roce 1900 byla z domovní parcely nově postaveného domu číslo 190 oddělena část na stavbu domu číslo 200. Stavebníkem byl Tomáš Novotný (*1860), který pocházel z domu číslo 84, jeho matkou byla Marie Novotná (*1833), která si dům číslo 190 v roce 1890 postavila na výměnek, a manželkou Tomáše byla Josefa rozená Nováková (*1860), která pocházela z domu číslo 133. Po svatbě, kterou měli asi v roce 1887, bydleli v nájmu na domě číslo 36 a v roce 1900 si postavili tento nový dům číslo 200.

c) V roce 1907 si tedy manželé Kalábekovi postavili nový dům. Karel Kalábek (*1871), textilní dělník pocházel z obce Sivice, tehdy okres Vyškov. Do Střelic na dům číslo 168 se přizemil 21.9.1897. Jeho manželkou byla Filomena rozená Kazdová (*1872), pocházela z domu číslo 168, kam se Karel Kalábek přizemil a v roce 1907 přešli se svou rodinou bydlit do nově postaveného domu číslo 80.

d) Poslední dělení pozemku domu číslo 80 bylo v roce 1911. Původní vlastníci domu číslo 80 Filip Kazda (*1848) rolník, 1/4láník a jeho manželka Marie rozená Novotná (*1854), která pocházela z domu číslo 84, si postavili na zbytku parcely z původního domu číslo 80 nový domek, který obdržel nové popisné číslo 277 a patřila k němu i celá původní zahrada – humno hospodářského stavení. Stavebníci si nový domek postavili a přešli do něho bydlit se svými svobodnými dětmi až předali hospodářství na domě číslo 86 svému synovi Michaelu Kazdovi (*1883).

3. Novostavba domu číslo popisné 238, Antonína Smutného 7

Jakub Konícar (*1871), dělník na dráze, si v roce 1907 jako svobodný postavil nový dům se chlévy. Jakub pocházel ze selské usedlosti číslo 54. Dne 25.1.1910 se k němu přivdala Marie roz. Holešovská (*1883), která pocházela také ze selské usedlosti číslo 4. Měli jednu dceru. Jakub zemřel 4.2.1928, Marie zemřela 16.2.1953.

4. Novostavba domu čís. 243, Nová ulice 74

Novostavbu přízemního domku s dvorním křídlem si postavili manželé Jan Pacholík (*1880), posunovač na dráze, který pocházel z domu číslo 151, a jeho manželka Františka (*1879), která pocházela z Tetčic a do Střelic na dům číslo 151 se přivdala 5.2.1906. Měli čtyři děti. Na nový dům číslo 243

s nimi přešla bydlet také matka Jana Pacholíka Marie rozená Toflová (*1846), která pocházela ze Silůvek a v té době již byla vdovou. Dům číslo 151 prodali.

5. Stodola

Stodolu v roce 1907 postavil Jan Smutný (*1860), rolník 1/4láník, pocházel z domu číslo 95, dům a hospodářství zdědil po rodičích a jeho druhá manželka Marie rozená Janušová (*1870), která pocházela z domu číslo 87 a na dům číslo 95 se přivdala asi v roce 1897 ke vdovci se dvěma syny. Stodola byla postavená na dnešní Nové ulici a v roce 1912 byla adaptovaná na rodinný dům, který obdržel popisné číslo 288. Při odchodu na výměnek v roce 1920 v něm oba stavebníci bydleli se svou tehdy svobodnou dcerou Marií (*1906), která později dům zdědila.

To byla krátká vzpomínková procházka rokem 1907 a nyní se již budeme připravovat na další výstavu, na které si připomeneme stavební činnost v naší obci v roce 1939.

Václav Dlapka

Stateční Galové ze Střelice u Sykovce

Sykovec je název rybníka nacházejícího se v malebné lesnaté krajině nedaleko Nového Města na Moravě. A právě zde se druhý srpnový týden usídlila skupina neohrožených a statečných Galů, kteří ovšem svoji cestu nevážili až z daleké Galie, ale jak jistě tušíte, jednalo se o skupinu dětí z dramatického kroužku DS Mraveneček Střelice.

Malí herci zde strávili týden plný her a zábavy v duchu příběhů o dvou slavných Galech Asterixovi a Obelixovi. Okolí Sykovce se proměnilo v tajemné mystické prostředí, kde bylo nutno překonávat překážky a plnit úkoly, za které byly děti odměňovány, a krůček za krůčkem se přibližovaly k vysněnému pokladu.

Krásné počasí, příjemné prostředí penzionu a dobrá nálada způsobily, že na nudu prostě nezbyl čas, a tak se celý týden jako mávnutím kouzelného proutku přehoupl do své závěrečné části. Když nastal čas odjezdu, na tvářích všech zúčastněných bylo znát, že by si tento pobyt ještě klidně o nějaký čas prodloužili.

Výpravu do Galie za Asterixem a Obelixem zpříjemnily bohaté dary od přejících rodičů. Za to jim patří velký Dík.

Druidky Andyvara, Danyvara, Jajavara

Připravované akce v září ve Střelicích

• 1.9.2007 ve 20:00

LETNÍ NOC

Tradiční akci pořádají u „hasičky“ SDH Střelice a Myslivecké sdružení Výrovka

• 1.9.2007

Soutěž žáků SDH Střelice v požárním sportu

• 9.9.2007 v 16:30

FOTBALOVÉ UTKANÍ

okresního přeboru OFS Brno-venkov Střelice – Šlapanice B

• 9.9.2007

Soutěž SDH Střelice „Střelická osma“

Tradiční podzimní soutěž pořádaná SDH Střelice v požárním útoku na prostranství u hasičky.

• 14.9.2007

JUMPING DRUMS – etnická bubenicová show

10:00 – Muzikoterapie

11:00 – Výchovný koncert

Na přírodním hřišti v Zámečku pro zdejší klienty. V případě nepříznivého počasí se akce přesouvá do haly ZŠ. Připravuje SEŠLOST.

• 15.9.2007

VÝSTAVA DROBNÉHO ZVÍŘECTVA

ZO ČSCH Moravské Bránice pořádá místní výstavu drobného zvířectva s výstavkou dětských kreseb žáků MŠ a Zve dnech 15–16.9.2007 od 8:00 do 18:00. Bohatá tombola, zvou pořadatele.

• 15.9.2007 ve 14:00

CYKLISTICKÉ ZÁVODY

Skauti ze Střelice zvou děti a mládež od cca 6 let na cyklistické závody. Závody budou probíhat ve třech až čtyřech netradičních disciplínách. Sraz účastníků bude na hřišti u ZŠ v sobotu 15.9.2007 ve 14:00 hod.

• 20.9.2007 v 15:30

88 LET CESTY OD ZÁMEČKU K ZÁMEČKU Zveme vás na výstavu, která se koná pod záštitou Rady obce Střelice a jejíž vernisáž se uskuteční v budově OÚ Střelice. Výstava potrvá do 20.10.2007. Za obyvatele i pracovníky domova pro osoby se zdravotním postižením vás zve Zámeček Střelice. Mgr. J. Kubačiková, ředitelka

• 23.9.2007 v 16:00

FOTBALOVÉ UTKANÍ

okresního přeboru OFS Brno-venkov Střelice – Říčany

• 26.9.2007 v 9:00

TURNAJE OSOB SE ZDRAVOTNÍM POSTIŽENÍM V BOCCE

Přijměte pozvání ke sledování turnaje, který se bude konat za účasti 12 družstev v areálu domova pro osoby se zdravotním postižením Zámeček Střelice, Tetčická 69/71 Střelice. Za pořadatele vedení Zámečku.

Nové knihy v obecní knihovně

Beletrie

E. Adler	Tenká čára života
J. Balabán	Jsme tady
P. Brycz	Malá domů
C. Coulter	Urozená dáma
M. Cunningham	Vzorové dny
J. Deaver	Modrá sféra
E. Dreyer	Anděl smrti
F. Forsyth	Afgánec
M. Hejkalová	Slepíčí lásky
P. Hůlová	Umělohmotný třípokoj
R. Kalenská	Udělej motýla
S. King	Mlha
P. Král	Hm, čili Míra omylu
J. Kratochvíl	Tajemství padesáti žen
A. May	Pilátova žena
F. Michaels	Vzdušné zámky
I. Obermannová	V pění
P. Ouředník	Ad acta
N. Roberts	Zakletá země
A. Sapkowski	Krev elfů (5 dílů)
M. Šanda	Kecanice
J. Štroblová	Třetí břeh

Naučná

E. Bezzel	Ptáci
P. David	Jizerské hory s mapovým atlasem
J. Hanzelka	S československou vlajkou až na Kilimandžáro
U. Hecker	Stromy a keře
M. Kundera	Kastrující stín svatého Garty
R. Luža	V Hitlerově objetí
A. Rausch	Lexikon bylinky
A. Mikšovic	Umění koktejlu
G. Schmidt	Efektivní myšlení
Beletrie pro děti a mládež	
T. Brezina	Pomsta červené mumie
T. Brezina	13 modrých koček
I. Brezinová	Rozpuštěná ozvěna
L. Daniels	Kočka v hrobce
L. Lanczová	Náhradní princ
J. R. R. Tolkien	Húrinovy děti
J. Wilson	Průšvihářky
J. Wilson	Narozeniny

Naučná pro děti a mládež

T. Deary	Děsivé pravdivé žraločí příběhy
----------	---------------------------------

Helena Ferdušová

INZERCE PRONÁJEM TĚLOCVIČNY

Obec Střelice, nám. Svobody 111/1, 66447 Střelice a Základní škola Střelice, Komenského 585/2, Střelice nabízejí pronájem v právě dokončované rozšířené tělocvičně.

Tělocvična je určena pro provozování míčových her, zejména odbíjené, košíkové, tenisu.

Cena za 1 hodinu pronájmu se bude pohybovat zhruba v rozmezí od 300,- Kč do 400,- Kč. Cena může být ještě upravena.

Zájemci se mohou informovat a hlásit u ředitele školy na tel. 547 239 210 nebo na Obecním úřadě na tel. 547 427 511 nebo na tel. 547 427 413.

Zkušební provoz v tělocvičně bude probíhat během září, zahájení trvalého provozu se předpokládá od 1.10.2007.

Za sportem od září

Naše babička nám omládlá. Po prázdninách se nám vrátila celá zrekreovaná, odpočatá a s dobrou náladou. Však si to zasloužila. Jejich sedmdesát krížků na krku už přece na jejím pohybu bylo znát. Už posledních pár let jsme s ní jezdili po doktorech, absolvovala spoustu vyšetření a dílčích operací, ale teprve nyní po zásadní operaci a lázeňské léčbě se cítí dobře a má chuť do života. O čí že babičce je tu řeč? No přece o té naší – sokolovně. Ano, již posledních pár let se do místní sokolovny investovaly nemalé finanční prostředky a tyto byly směřovány do výměny oken, ale pouze vždy v rozsahu, který dovozoval rozpočet. I na počátku letošního roku to tak vypadalo, že opět proběhne částečné opravy. Jedna věc však byla nová a zásadní. Věděli jsme, že sokolovnu již nebudou navštěvovat od podzimu děti ze Základní školy s výukou tělocviku. Tudíž jsme předcházeli i možnosti, že by se měly složky Sokola cvičící v tělocvičně ZŠ případně finančně podílet na provozu a přitom sokolovna odpoledne zela prázdnotou. Do této doby totiž ZŠ neplatila Sokolu a Sokol nehradil energie ZŠ. Proč bylo rozhodnutí jiné? Bylo směřováno především snahou o poskytnutí plného servisu pro složky Sokola, které se vrací po letech cvičit zpět do sokolovny - ženy a děti. Z tohoto důvodu byla v průběhu května provedena výměna dveří mezi hlavním sálem a dřívějším kinosálem, který byl přeměněn na gymnastický sál. Zde je potřeba říci, že finanční prostředky byly jako již několik let zpětně použity z dotace od Obce Střelice a taktéž z vlastních zdrojů. Tady měla letošní investice skončit, protože kapsa se vyprázdnila. Samotné vedení TJ Sokol však již několik let trápí i havarijní situace střechy nad přisálím sokolovny. Ostatně i na valné hromadě se v tomto duchu valila vlna kritiky tímto směrem. Proto výbor TJ již od počátku roku vytvářel zvýšený tlak na orgány ČOS, aby získal prostředky na dotační titul – oprava střechy přisálí. První kladné výsledky jsme zaznamenali počátkem června, kdy se nám doneslo, že by snad byly v letošním roce pro střelickou jednotu peníze uvolněny.

Jaké bylo však naše překvapení, když jsme obdrželi z ústředí skutečné rozhodnutí, které se však vztahovalo na dotační titul – oprava podlah v sálech sokolovny, o jehož získání jsme usilovali více jak před osmi lety. Výbor tedy stál před zásadním rozhodnutím – buď dotaci nepřijmout a vrátit, anebo ji realizovat v plném rozsahu a získat zbytek peněz na dofinancování akce. Část prostředků byla získána prostřednictvím půjčky od Obce Střelice, část se podařila získat ze Župy Jana Máchala.

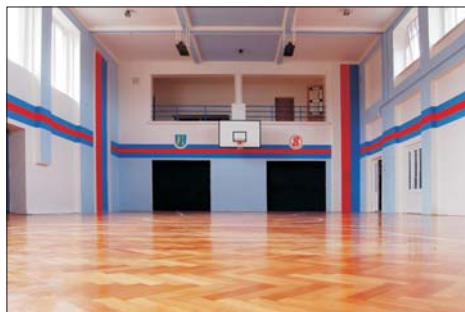
Za období prázdnin byla vyměněna větrací okna v hlavním sále, dveře v obou šatnách, dále okna na galerii a jevišti. Proběhlo malování prakticky všech prostor včetně nátěrů. Podlaha galerie a sborovny byla znovu položena a získaly novou krytinu. V hlavním sále byly částečně vytrhány parkety, nahrazeny novými, takže po závěrečném broušení a nátěrech vypadá jako nová. Změny doznaly i prostory obou šaten a toalet, upraveny byly prostory jeviště. Vzniklo nové zázemí pro uložení nářadí odboru všestrannosti. Jen pro zajímavost uvádíme, že při této akci bylo použito přes čtyřista kilo nátěrových hmot.

Ve chvílích, kdy držíte v rukou tento Zpravodaj je sedmdesátiletá babička sokolovna natěšená. Natěšená na ty, kteří si do ní přijdou od září zasportovat. Na ty, kteří se sem přijdou pobavit na společenskou akci, ale hlavně na ty, kteří se k ní budou chovat jako k vlastní a také tak s ní zacházet. Vykonané dílo

v letošním roce objemově představuje částku takřka půl milionu korun. V částce nejsou obsaženy desítky a stovky brigádnických hodin. Na rekonstrukci sokolovny v roce 2007 se hlavní měrou podílel výbor TJ a jeho dodavatelé. Někteří aktivní pomoci, někteří dobře míněnou radou, a někteří alespoň konstruktivní kritikou. Kdyby hodnotil dnešní zdravotní stav sokolovny lékař, asi by řekl – dosud jsme ji udržovali pomocí kapaček a transfúzí, ale nyní jsme přikročili k zásadní operaci, která jí zaručuje další plnohodnotný život. Nám nepřislouží hodnotit. Hodnotit, ale i kritizovat budou její návštěvníci. Jak říká zakladatel Sokola bratr Tyrš – NI ČEST, NI SLÁVU – TUŽME SE. V příštím roce náš čeká zmíněná oprava střechy přisálí. Tu bychom chtěli dokončit do plánovaných oslav 100. výročí od založení místní tělocvičné jednoty SOKOL.

Tak na shledanou v sokolovně a citte se tu jako doma.

Za TJ Sokol Střelice
hospodář TJ a Vaše babička sokolovna

Rozvrh hodin TJ SOKOL na období od 1.9.2007 do 30.6.2008

		15	30	16	30	17	30	18	30	19	30	20	30	21	30
Pondělí	sál míč. her	x	x	21b	21b	22	22	25	25	26b	26b	24	24	x	x
	gymnastický sál	x	x	21b	21b	22	22	26a	26a	26b	26b	24	24	x	x
Úterý	sál míč. her	x	51	51	51	52	52	41	41	41	42	42	42	42	42
	gymnastický sál	x	x	21a	21a	x	x	x	x	x	x	27	27	27	
Středa	sál míč. her	x	x	53	53	53	54	54	54	34	34	33	33	32	32
	gymnastický sál	x	x	23a	23a	23a	23b	23b	23b	x	x	x	x	x	x
Čtvrtek	sál míč. her	x	x	21a	21a	**komerční pronájem TJ**				26b	26b	24	24	x	x
	gymnastický sál	x	x	21a	21a	x	x	26a	26a	26b	26b	24	24	x	x
Pátek	sál míč. her	x	x	23a	23a	23a	23b	23b	23b	35	35	35	27	27	27
	gymnastický sál	x	x	23a	23a	23a	23b	23b	23b	x	x	x	x	x	x

Po dokončení a uvedení do provozu nové TV při ZŠ je předjednan následující rozvrh:

Čtvrtek	NOVÁ TV	ZŠ	51	51	51	52	52	52	41	41	41	42	42	42	42
Pátek	NOVÁ TV	ZŠ	53	53	53	54	54	54	34	34	33	33	32	32	

O podmínkách fungování a rozsahu hodin fotbalového oddílu se intenzivně jedná s obcí Střelice.

VŠESTRANNOST

21a	rodiče a batolata	Mikulášková
21b	rodiče a děti	Duchoňová
22	nejmladší žactvo	Vidláková
23a	žákyně mladší	Doležalová
23b	žákyně starší	Kalvodová, Doležalová
24	aerobic	Hloušková
25	zdravotní cvičení	Vašulinová
26a	ženy 1	Kremeláčková
26b	ženy 2	Gregrová
27	muži	Pracný

KOŠÍKOVÁ

41	žáci	Karafiát Kamil
42	muži	Karafiát Mirek

VOLEJBAL

31	dorost	sloučen s TJ Zastávka	Novotný
32	ženy		Halasová
33	muži		Dubčák
34	mix dosp.		Sedláček
35	mix - old		Vašulín

KOPANÁ v budově pouze 15.10.- 15.4.

51	přípravka	Barša
52	žáci	Drahonský
53	dorost	Rýzner
54	muži	Ulbrich

v těchto prostorách hradí složky SOKOLA nájemně

Vzpomínky paní Vlasty Trnkové

Vznik nové čtvrti, Vršovice ve Střelcích
(1. část)

Tímto se snažím vám přiblížit život a události, jak jsem je načerpala z vlastních vzpomínek, ze vzpomínek mých rodičů a svých vrstevníků.

Bytová tíseň po první světové válce nutila mladé rodiny hledat možnosti, jak tuto situaci řešit. Byli to hlavně zaměstnanci ČSD v Brně, někteří co se vrátili z Vídně do svobodné vlasti, ale i místní obyvatelé a rodiny z blízkého okolí.

Tehdy se jeden z těchto zájemců o bydlení pan Ján, který pocházel z Budišova, seznámil se stavitelem Brázdou z Třebíče a ten přislíbil výstavbu rodinných domků. Utvořilo se tedy stavební družstvo, které vykoupilo pozemky a les rozkládající se proti střelickému nádraží na zmolovitém svahu. Část lesa vlastnil majitel, až z Dubu na Hané, kam pan Krejčí a můj otec Josef Veselý tenkrát zajeli, aby ji vykoupili.

Stavět se započalo na jaře roku 1922 a téhož roku v říjnu byly domky připraveny k nastěhování na klíč, ačkoli v té době nebyla k dispozici dnes běžná mechanizace. Pak byla zahájena výstavba dnešní Tetčické a Vršovické ulice. Všechny domky byly vybaveny prádelnami, což byl na tu dobu určitý pokrok.

První podkrovní domek postavený naproti nádraží, zabydlela početná rodina elektrikáře pana Kučery z Dambořic. V posledním domku u silnice nad nádražím bydleli Jánovi. Pan Ján měl v přístavku domku stolařskou dílnu. Později zaměstnával jednoho až dva tovaryše. Mezi těmito domky byly dva podkrovní dvojdomky. Vedle Kučerů bydleli starší manželé Vilkové. Jejich sousedé byli Kudláčkoví, obojí z Brna. Dále bydleli Svobodovi se čtyřmi téměř dospělými syny. Jeden z nich byl zvěrolékař. Vedle pak bydlela rodina zámečnicka ČSD pana Františka Hejla (z Vídně). První nízký dvojdomek zakoupili manželé Večeřovi se třemi dcerami (též z Vídně), se starými sousedy Michalčovými přistěhoval se sousem ze slovácka, druhá desetičlenná rodina Cupalova a pana Josefa Veselého (veselého jménem i svou povahou) mého otce i se dvěma malými syny.

Já jsem uzřela světlo světa už v novém domově, jako první narozená občanka v nové čtvrti Střelcích. Vedle nás v samostatném podkrovním domku bydlel pan Michalec mladší se svou manželkou a tehdy osmiletými syny při-

stěhovali z Rosic. Naproti stojící rohový dům zakoupili sourozenci Žákovi rovněž z Rosic. Paní Žáková vyučovala na zdejší škole ruční práce a později, až se oženil nejmladší ze sourozenců Žákových, tak i jeho paní vyučovala na obecné škole.

Dále žila rodina Krejčova se dvěma dospělými dcerami. Třetí dcera, nyníjší paní Hošková, se narodila až v roce 1925. Z druhé strany tohoto dvojdomku bydlel opět manželský pár z rodiny Žáků. Pan Jiljí Krejčí měl tedy za sousedy z pravé strany pana Jaroslava Žáka a z levé strany pana Emila Žáka. Za druhé světové války provdáním své prostřední dcery dostal za zetě pana Ferdu Žáka, který byl povoláním krejčí. Pan Jiljí Krejčí poskytl mladému páru ubytování. Mistr krejčí měl v jedné místnosti dílnu. Bylo tedy někdy složité poslat tážající ho se na správnou adresu.

Další dvojdomek zabydlela rodina Juřicova s dvouletou Lidkou, Přemysl se narodil v roce 1925. Následovala rodina Bartoňkova ze Střelce, přistěhovali se s půlročním Vlastíkem, a že neštěstí nechodí po horách ale po lidech, po čase zůstala paní Bartoňková vdovou se třemi dětmi, sedmiletým Vlastíkem, pětiletou Jaruškou (dnes paní Holešovská a třiletou Mařenkou). Paní Smutná-Bartoňková všechny své tři děti vzorně vychovala. Pan Bartoněk byl přejat vlakem při výkonu služby jako zaměstnanec železniční služby.

Poslední dvojdomek zakoupili manželé Vojtovi a Sperátovi z Vídně. Celkem to bylo 18 rodinných domků. Jako každý začátek je těžký, měli noví obyvatelé skutečně tvrdé podmínky. Spíše cesta než silnice byla v kopci jilovitá, při dešti téměř neschůdná. Jako užítková voda se využívala každá kapka dešťovky. Největší potíže byly však s pitnou vodou. Občané pro ni chodili přes kolejiště na střelické nádraží k hydrantu zřízeném k plnění tendrů lokomotiv. Vodu nosili na vahadlech, které měli přes ramena (na řetězech vahadel visely buď dvě putny nebo kbelíky na vodu). Tak nosili z počátku vodu i ze studny zbudované později u Vaneckého kouta. Postupně se zastavovaly volně stavební parcely, přibývalo obyvatel, a tak se nakonec všichni rozhodli zbudovat na vlastní náklady studnu pro společný vodovod. Bohužel tato akce stála i jeden lidský život. Pan Janíček byl při práci zasažen elektrickým proudem, což zavinila firma, která měla vadnou elektroinstalaci nejméně zeměním. Po tomto neštěstí byla provedena nová odborná instalace firmou Bovery-Brown.

Družstvo mělo svého předsedu pana Michalce, pokladníka pana Veselého a správce pana Kučeru. Postupně se výbor družstva doplňoval, všechny funkce byly dobrovolné, jenom správce, který se staral o chod čerpadla a motoru, dostával malou odměnu. Družstvo postupně dosáhlo 35 členů, kteří se podíleli částkou 3.500,- Kč na budování a rozvodu vodovodu. Zprvu byly rozestavěny hydranty pro několik domů. Postupně se však voda rozváděla do jednotlivých domácností. Později převzal starost o vodojem převážně pan Juřica.

V roce 1927 pokračovala výstavba rodinným domem manželů Hanzelkových a Svitáčkových, tehdy se sedmiletou Věrkou a pětiletým synem Vladimírem (dnes všem známým z pořadu „Hovory H.“) a spoluzakladatelem „Laterny magiky“. Na jejich domek navazovaly domy Příbylových a Pektouřkových. Pro stavbu domku nechali vykácet jen nejnütnější porost, takže jejich obydlí jako by vykukovalo z jedlového či borového lesa. V roce 1963 prodali dům Novosadům, kteří k potěše své a kolemjdoucích původní ráz zahrady zachovali a v panu Novosadovi získala střelická hudební škola nadaného a zkušeného učitele. Po pravé straně

byl vedle Janíčků postaven domek Smutných vedle rodinný dům Heroschových. Střelické nádraží s typickou fasádou v kombinaci červených cihel se světlou omítkou, jež mělo v létě plná okna květů, zářilo vždycky čistotou. Při odjezdech vlaků stával na peróně i pan přednosta – v létě v letní uniformě, tmavomodrý čepič blůze a ve sněhobílých kalhotách. Patřilo to všechno nějak dohromady. Nádražní zahrádky bývaly jedna hezčí než druhá. Mezi zahrádkami byla tak asi jen a půl metru široká proluka, uprostřed ní byla studna s kovovou tabulkou „Pitná voda“. Tuto studnu využívala odrostlejší mládež – tehdy Frantík Hejl a někteří mladší ze sourozenců Cupalových, Kučerových a Dvořákových – jako příležitost k malému prázdninovému výdělku. V parních letních dnech, běhávali hlavně kolem odpoledních a večerních vlaků, v jedné ruce bílý smaltovaný džbán, v druhé ruce, tři až čtyři půllitrové sklenice a vyvolávali „čerstvá voda“. Sklenice vody byla za dvacet haléřů. Někdy se stávalo, že jim „pan zákazník ujel i se sklenicí bez zaplacení“. Tato věková skupina nás mladší také dokázala pobavit. Hrávali nám divadla. Byla to pro nás vzácná událost. Seřadili jsme se u Jánových a průvodem kolem Kučerových jsme šli nyníjší Vršovickou ulicí na „Skalku“ (Dosud volné místo mezi Příbylovými a Novosadovými).

Nahoře mezi stromy už měli herci umetené jeviště ohraničené starými dekami. A my diváci jsme seděli dole, děvčata ta obyčejně s panenkami, to aby bylo víc diváků, chlupci byli převážně starší, ale žádní gentlmeni – obsadili vždy lepší místa, nějaké ty brdky a pařizky. Hrávali nám pohádky klasické, ale i jimi vymyšlené. Mirek Michalců hrával často krále. Nedávno jsem si na ty časy se smíchem zavzpomínala s Tomášem Dvořákem. Svěřil se mi, jak by si byl taky rád zahrál prince, ale ostatní mu svěřili jen roli malého Baculíka.

Další pozemky po levé straně byly rozprodány na zahrady, poněvadž jsou v příkrém svahu, tudíž pro stavbu nevhodné.

Pravou stranu ulice dostavěly rodiny Hejdkova, Weberova, Antošova, Linhartova a ukončena je ulice nájemním domem – Krejčířovou vilou (Čermákovou). Koncem května roku 1928 v den výstavy soudobé kultury, první výstavy na nově zřízeném brněnském výstavišti – se ve Střelcích konal tzv. výlet na malém plácku, upraveném to prostranství mezi vysokými stromy v místech, kde dnes bydlí Popkovi. Po setmění jsme tenkrát obdivovali první ohňostroj, který zářil z Brna daleko do kraje. Později vršovičtí občané upravili další podobné dva výletní plácky, jeden ve Vaneckém koutě, druhý v Panské lišce. Různé politické strany tam pořádaly zábavná odpoledne s programem i tombolou a večer taneční zábavu. O různé kuplety a scénky se vždycky dokázali postarat vtipní místní občané, často členové ochotnických divadel. Věřím, že na pana Rudolfa Schincla, Pepíka Pernu a paní Miladu Antošovou a další mnozí dodnes vzpomínají.

Toto prostranství kolem studny vršovického vodovodu, nám v dospívání sloužilo, jako volejbalové hřiště. Vlastnoručně jsme si z provázků vyrobili síť a naše schůzky se neomezily jen na prázdniny. Do školy jsme tehdy chodili několikrát v týdnu i na odpoledne, jen čtvrtky bývaly volné. Za špatného počasí to zrovna nebyla nepřijemnější procházka. O jždě na kole do školy se nám ani nesnilo.

Jen v roce 1928 za třeskutých mrazů vozily své nejmenší žáčky maminky na saních zabalené v dekách až do školy. A to jsme ještě jednou až dvakrát v týdnu běželi do cvičení, nejprve k Pernům, později do sokolovny. Byly to drsné podmínky, ale myslím, že nám nebyly na škodu.

Ve školním věku nám byla hřištěm poměrně rovná a klidná ulice před Bartoňkovými, kde za příznivého počasí jsme se scházivali. Hrávali jsme zde míčové hry, na zaháňku, na ovečky a medvědy, paléstr – to bylo jakési pinkání pálkami, co nám tatínky vyrobili. Naše první míčky na paléstr byly „pucky“, co nám maminky udělaly z hadříků, vycpaly odstříšky a převázaly reznou nití do tvaru kuličky. Zanedlouho nato začaly tenisáčky, s těmi se nám lépe hrálo. Maminky často sedávaly na betonové zídce Svitáčkovy zahrádky (ostatní zahrádky byly oploceny dřevěnými tyčkovými plůtky) a vyprávěly nám zážitky ze svých mladých let i různé jiné zážitky.

Vzpomínám si na jednu příhodu, kterou nám, později (až za druhé světové války) na této zídce vyprávěla sestra paní Svitáčkové, která tenkrát vyučovala na dvoutřídce v Čučích. Němčinu neprobírala s dětmi nijak vážně. Hůře bylo, když přišel pan inspektor. Snažila se dětem pomáhat jak se dalo. „Co je to kde sedíme?“ Třída! Jak se řekne třída? No přece „die Klasse.“ Pan inspektor vyžadoval celou větu. Dlouho nic – až nakonec se přihlásil jeden žáček a vyhrkl: „Naše huse žeró klase.“ Naštěstí za dveřmi i pan inspektor bral tento nedostatek s humorem.

Také jsme si často společně zazpívali. Dříve se vůbec při každé příležitosti zpívalo. Někteří z nás také chodívali na vechl. To byla levná vzájemná výměnná výuka dětí německého a českého jazyka. Mívali jsme o prázdninách i různé povinnosti. V každé domácnosti byly drůbeže, někde i koza a prasátko. O žních jsme chodívali na klásky, ve vyšším věku – za války i na žně na „Jéghóž“ (myslivnu), ale také na výpomoc k místním rolníkům. Moře nám nahrazovala Bobrava pod železničkou, Čížkovo nebo radostické koupaliště, ale i často Stříbský mlýn u Ivančic.

Velkou úlevu v nemoci nám skýtal tehdy mladý laskavý pan doktor Šafránek, který si v roce 1931 otevřel soukromou ordinaci v obci. Dříve jsme jezdili do Rosic k panu doktoru Petřelovi nebo do Bosonoh k panu doktoru Polcarovi.

Pomalou mizely zmolky, ve kterých jsme si rádi hrávali, začaly se kácet zbytky lesa, paseky s mladými doubkami kam některé hospodyně chodily pást kozy, prostě okolí se změnilo.

Pan stavitel Martin Pavlík zakoupil parcelu a začal stavět prostřední ulici. Dole na rohu této ulice si zařídil pan Kozel řeznictví a uzenářství, naproti si paní Olga Holešovská otevřela obchod se smíšeným zbožím a její muž Jaroslav Holešovský, muzikant střelické kapely, vyučoval vršovické děti hře na housle. Další obchod patřil panu Eliášovi Holešovskému, jehož dospělý syn si v téměř domě později zařídil holičství a kadeřnictví. Byly tedy dva obchody stejného jména vzdálené od sebe sotva 50 metrů, říkalo se tady u Pátečků. Zvykli si na tuto přezdívku – hlavně že obchody kvetly. V domě u Höklů zařídila prodejnu vzájemnost „Včela“, kde se kromě potravin prodávalo i průmyslové zboží.

Dole na konci ulice ve své zahradě v rohu si otevřel pan Kavalec trafikou s prodejem kuřiva, denního tisku a školních potřeb. O mléko se zase postarala paní Kaňová. Každý den časně ráno nastartovala svůj automobil – malý to žebříňáček s pětadvacetilitrovými konvemi mléka. Zapráhla velkého psa, z druhé strany oje si stoupla sama a opatřena posruhem položeným přes rameno pomáhala psu táhnout vozík. Dodávala mléko přímo do domácností. Neměla to lehké živobytí. Později si v jedné místnosti svého domku zařídila mlékárnu.

Chleba a pečivo jsme získávali u pekaře pana Tomáše Smutného dostávali též do domu. Přibyl i řemeslník, krejčí pan Grégr, malíř

a natěrač pan Kabelka. Poslední dům s kupolovitou střechou v prostřední ulici odkoupil od Skyříků říšský Čech, umělecký řezbář pan Kotrba se čtyřmi syny a dcerou. Pan Heřman Kotrba (řezbář) a pan Karel Kotrba (pozlacovač) nejenže vyzdobili svými uměleckými díly různá místa v naší obci, naši radnici, zdravotní středisko, mysliveckou chatu „Výrovku“ a jiné, ale hlavně restaurovali a renovovali mnoho kostelů a jiných kulturních památek, v Čechách, na Moravě, na Slovensku i v cizině. Polychromovaná a pozlacená kopie Buchlovské Madony, polychromovaná a pozlacená kopie Poslední večeře Páně z Levočského kostela, renovované těmito střelickými umělci, putovaly v roce 1958 na světovou výstavu do Brusel a později pak do Paříže. Ve své dílně na brněnském Petrově oba mistři vychovali řadu svých pokračovatelů, z nich například pan Vlček a pan Bartl z vděčností a láskou na ně vzpomínají. Poslední, nynější Písečná ulice, byla stavěna postupně podél již vybudovaných komunikací celkem bez problémů. Vzhledem k tomu, že nebyl rozvinut motorismus, výlety a vycházky jsme absolvovaly hlavně po svých. O to byly bohatší zážitky. Kratší nedělní vycházky směřovaly většinou k Zámečku.

Tuto budovu si nechal stavět v roce 1912 hrabě Albert Herberstein z Rosic. Byl však velký karbaník a hýřil. Asi za rok prohrál stavbu v kartách. Výhercem byl jeho přítel. Ve snaze napravit svou sázku, odpustil mu. Ale když se situace za čas opakovala, rozhodl se nový nabyvatel k solidnímu odprodeji do spolehlivých rukou. Tak se stal novým majitelem Rád dominikánek, a sice v roce 1914. Vzhledem k stížené situaci vlivem první světové války, byl Zámeček dostavěn koncem roku 1917. V roce 1919 zde byl zřízen domov pro mentálně postižené děti. Dcera hraběte Herbersteina byla prvním opakem svého otce. Měla velmi ušlechtilé zájmy. V jedné světničce měla sbírku panenek v různých krojích. Nechyběl tu ani kyjovský, pišťanský a plzeňský. Byli tu i kroje cizích států. Škoda jen, že nebyla zachována původní podoba této budovy, byť se značnými náklady na opravy.

Do rázu úseku této krajiny pěkně zapadá vila „Irena“. Vilu si nechal postavit úředník rakousko-uherských drah pan Macíček. Jeho žena se za svobodna jmenovala Koroptvičková. Jméno Irena bylo jméno jejich dcery. Dům byl později prodán zchudlé baronce, která zde žila se starým sluhou. Když zemřela, její ostatky byly převezeny do Vídně do společné rodinné hrobky. Dalším majitelem byl ministr Stránský, jedna dcera se provdala za vládního úředníka Paukerta, druhá si vzala architekta Králíka. Syn pracoval v diplomatických službách. Vilu později prodali ministru Kroftovi. Dědičkou se stala jeho vnučka. Název vily „Irena“ umístěný nad vchodem se uchoval dlouho. Tuším, že až do roku 1937-38. Z doslechu jsem zjistila, že se zde nacházela sbírka střelných zbraní, nic konkrétního o tom však nevím. V roce 1939 koupili tento dům manželé Kalodovi.

Od Zámečku při vstupu na Znojenskou trať (obhí tratě) byly znatelné větší dolíky, kde bývaly bunkry a přístřešky na různé materiály a pomůcky Italských dělníků, kteří se podíleli někdy v osmdesátých letech minulého století na výstavbě této trati. Měli prý zkušenosti se stavbami z klenutých chel. Tomu by odpovídaly kanálky a tunelky oproti Zámečku i podjezd pod znojenskou trať. Tito Italové vařili na podzim s místními občany povídli. Tradiční kotle byly volně postaveny v místech, kde dnes stojí dům pana Františka Holešovského (Tetčická ulice proti nádraží). Pan Klíma, otec nejstarší

občanky naší obce paní Boženy Smutné (má 97 roků a obdivuhodnou paměť), jí tento zážitek vyprávěl.

Po znojenské trati přes železný most bývala častá vycházka lesem. Vpravo u cesty vedoucí přes Bučín a Hlínu stávala letitá lípa zvláštního tvaru, jako by byla zasazena obráceně. O této lípě se vyprávěla pověst, že tudy vedli odsouzenec na popravu, který tvrdil, že je nevinen. Když neměl žádných důkazů o své nevině, požádal, aby muž který se chystal sázet tři mladé lípky, zasadil jednu z nich kořeny vzhůru. Pokud se ujme, bude důkazem jeho nevinny. Lípa opravdu vyrašila, a muž byl zachráněn.

Druhá část článku bude uveřejněna v příštím vydání Střelického zpravodaje.

Zpracoval Milan Coufal

Inzerce

ČIŠTĚNÍ KOBERCŮ A ČALOUNĚNÍ

JOSEF BĀŇA

Brno - Starý Lískovec

Tel.: 605 983 853

HLEDÁME PANÍ NA HLÍDÁNÍ DĚTÍ

**Mladí manželé ze Střelice hledají
paní pro příležitostné hlídání
dívků (5 roků) a chlapce (4roky).
Telefon: 737 807 826**

Info k vydávání Střelického zpravodaje

Vážení spoluobčané, smyslem Střelického zpravodaje je vás informovat o dění v naší obci. Velmi bychom si přáli, aby vám Zpravodaj přinášel informace pro vás užitečné a informace, které vás opravdu zajímají.

Proto vás chceme upozornit, že i vy máte možnost se podílet na jeho obsahu svými podněty a články, které můžete zasílat na e-mail: zpravodaj@streliceubrna.cz, nebo osobně předat na radnici, v pokladně paní Liškové.

Inzerce do Střelického zpravodaje můžete podávat na výše uvedené kontakty. Zde se také dozvíte podmínky inzerce a cenu za zveřejnění inzerce.

Datová uzávěrka příjmu článku do příštího vydání č. 10/2007 je 24.9.2007.

Redakce Střelického zpravodaje